

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"ח - חלק כ"ה

קונטרס 535

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

הַצַּדִּיקִים

וְהַזֹּהָר

הנהגות ומעשים מיוחדים
מצדיקי אמת בדורות האחרונים
המתזקקים את למוד

"הזהר הקדוש"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעי"ח ק"בית שמש תובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְוָה תַתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זוּהַר וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת – וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְיַחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכְתָּ מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חֲבוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לּוֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חֲבוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עַב"ל. – שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזְהַר: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעֵמֶר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לְקַח הַסֵּפֶר הַזְהַר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקַדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזְהַר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" וּפִירוּשׁ: אֲנִי מִפִּיר אֹתָךְ, וְאַתָּה מִפִּיר אֹתִי. (טַעְמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשַׁנַּת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזְהַר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעַנְיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזֶה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזְהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתֵם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחְמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחֲבוּרָה – כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשֶׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוֹ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יִהְיֶה לְאַלְף" שְׁאִפִּילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ – יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלְא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וּכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מֵאֲמַר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עַב"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזְהַר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוֹ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפִטּוֹר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

לְמַדּוֹ וְהַפִּיצוּ סֵפֶר הַזֹּהַר הַיּוֹמִי

בְּדוֹק וּמְנוּסָה לְכָל מִינֵי סְגוּלוֹת רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכונניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתבכו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

**העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת
מלב בואב של כל אלו הנזכרו לעיל**

אבל רבותי! בואו נחשוב, כמה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם,
ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

- יש לנו עצה קלה בשבילכם -

למדו כל יום ויום "הזוהר היומיו" של ספר "הזוהר הקדוש"

אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל הענינים

ניתן לשמוע שיעורים בספר הזוהר הקדוש

"קול הזוהר": 07-22-99-00-44

טעמו וראו כי טוב!!!

כך הוּא אֵילָנָא, בְּנֵי אָדָם מְקַדְּמִים
לִיה פְּקֻדוֹנָא דְנַפְשֵׁיהוּ, וְכָל נַשְׁמָתִין דְּבַנֵּי
עֲלָמָא נָטִיל. וְכִלְהוּ טַעְמִין טַעְמָא דְּמוֹתָא,
בְּגִין דְּהָאִי אֵילָנָא דְּמוֹתָא הוּא. וּבְגִין דְּכָל
אִינוּן נַפְשָׁתָא, אַף עַל גַּב דְּכִלְהוּ אֶתְחַיְבוּ
לְגַבְיָה, וְלָאוּ כְּדָאי הוּא לְאַתְבָּא פְּקֻדוֹנָא לְגַבְיָה
דְּבַר נֶשׁ, אֲלֵא כִּיּוֹן דְּכִלְהוּ אֶתְמַסְרוּ לִיה
בְּפְקֻדוֹנָא, אֶתְיַב כָּל פְּקֻדוֹנֵין לְמֵאֲרִיהוּן.

הָא חֲזִי, לָאוּ כְּדָאי הוּא הָאִי אֵילָנָא דְּמוֹתָא
לְאַתְבָּא פְּקֻדוֹנָא לְגַבְיָה דְּבַר נֶשׁ. אֲלֵא
בְּשַׁעְתָּא דְּאֵילָנָא דְּחֵי אַתְעַר בְּעֲלָמָא. וְאִמְתִּי
אַתְעַר הוּא אֵילָנָא דְּחֵי. בְּשַׁעְתָּא דְּסֻלִּיק
צַפְרָא. וּבְדִין, כִּיּוֹן דְּהָאִי אַתְעַר בְּעֲלָמָא, כָּל
בְּנֵי עֲלָמָא חֵיין, וְשִׁבִיק וְאַהֲדַר הוּא אֵילָנָא
דְּמוֹתָא כָּל פְּקֻדוֹנֵין דְּאַתְפְּקֻדוּ לְגַבְיָה, וְאַזִּיל
לִיה. מָאי טַעְמָא חֵיין. בְּגִין דְּהוּא אֵילָנָא
דְּחֵי גְרִים.

וְאִי תִּימָא, הָא בְּנֵי נֶשׂא סְגִיאִין אִינוּן דְּמַתְעַרִין
בְּלִילָא, בְּעוֹד דְּאֵילָנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט.
אֲלֵא, וְדָאי הוּא אֵילָנָא דְּחֵי קָא עֲבִיד. מָאי
טַעְמָא. בְּגִין דְּכְתִיב, (תהלים יד) לְרֵאוֹת הַיָּשׁ
מִשְׁפִּיל דְּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים. וְלֹא יֵהָא לִיה פְּתַחוּן
פֶּה לְבַר נֶשׁ, דִּימָא, אֲלֵמָלָא שְׁלִיטְנָא בְּנַפְשָׁאִי
בְּלִילָא אֲשַׁתְּדַלְנָא בְּאוֹרֵייתָא. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, הָאִי בִּישְׁרָאֵל וְדָאי וְהָכִי הוּא. אָבָל
בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם דְּחֲמִינָא כְּהָאִי גְוֹנָא, מָאי
טַעְמָא. אָמַר לִיה וְדָאי שְׁפִיר הוּא דְּקָא אַמְרַת.
פְּתַח וְאָמַר, (במדבר כג) מָה אָקוּב לֹא קִבְּה אֵל
וּמָה אָזַעוּם לֹא זָעַם יי. תָּא חֲזִי, כְּגוֹוֹנָא
דְּאִית לְעִילָא, אִית לְתַתָּא. לְעִילָא אִית יְמִינָא
וְאִית שְׁמָאלָא. לְתַתָּא יִשְׂרָאֵל וְעַמִּין. יִשְׂרָאֵל
אַתְאַחַדְן לִימִינָא, בְּקֻדוּשָׁא דְּמִלְכָא קְדִישָׁא.
עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת לְשְׁמָאלָא,

בְּנֵי אָדָם מְקַדְּמִים
לִיה פְּקֻדוֹנָא דְּנַפְשֵׁיהוּ,
וְכָל נַשְׁמָתִין דְּבַנֵּי
עֲלָמָא נָטִיל. וְכִלְהוּ
טַעְמִין טַעְמָא דְּמוֹתָא,
בְּגִין דְּהָאִי אֵילָנָא
דְּמוֹתָא הוּא. וּבְגִין
דְּכָל אִינוּן נַפְשָׁתָא,
אַף עַל גַּב דְּכִלְהוּ
אֶתְחַיְבוּ לְגַבְיָה,
וְלָאוּ כְּדָאי הוּא
לְאַתְבָּא פְּקֻדוֹנָא
לְגַבְיָה דְּבַר נֶשׁ,
אֲלֵא כִּיּוֹן דְּכִלְהוּ
אֶתְמַסְרוּ לִיה בְּפְקֻדוֹנָא,
אֶתְיַב כָּל פְּקֻדוֹנֵין
לְמֵאֲרִיהוּן. הָא חֲזִי,
לָאוּ כְּדָאי הוּא הָאִי
אֵילָנָא דְּמוֹתָא לְאַתְבָּא
פְּקֻדוֹנָא לְגַבְיָה
דְּבַר נֶשׁ. אֲלֵא בְּשַׁעְתָּא
דְּאֵילָנָא דְּחֵי אַתְעַר
בְּעֲלָמָא. וְאִמְתִּי
אַתְעַר הוּא אֵילָנָא
דְּחֵי. בְּשַׁעְתָּא דְּסֻלִּיק
צַפְרָא. וּבְדִין, כִּיּוֹן
דְּהָאִי אַתְעַר בְּעֲלָמָא,
כָּל בְּנֵי עֲלָמָא חֵיין,
וְשִׁבִיק וְאַהֲדַר הוּא
אֵילָנָא דְּמוֹתָא כָּל
פְּקֻדוֹנֵין דְּאַתְפְּקֻדוּ
לְגַבְיָה, וְאַזִּיל לִיה.
מָאי טַעְמָא חֵיין.
בְּגִין דְּהוּא אֵילָנָא
דְּחֵי גְרִים.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי בְּנֵי אָדָם רַבִּים
הִם מַתְעוֹרְרִים בְּלִילָה בְּעוֹד שַׁעַן
הַמּוֹת שׁוֹלֵט? אֲלֵא וְדָאי אוֹתוֹ
עַץ הַחַיִּים עוֹשֶׂה אֶת זֶה. מָה
הַטַּעַם? מְשׁוּם שְׁכַתּוּב (תהלים יד)
לְרֵאוֹת הַיָּשׁ מִשְׁפִּיל דְּרֵשׁ אֶת
אֱלֹהִים. וְלֹא יֵהָא לִיה פְּתַחוּן
פֶּה לְאָדָם שְׂיִאמַר: אֲלֵמָלָא
שְׁלַטְתִּי בְּנַפְשִׁי בְּלִילָה, הִיִּיתִי מִשְׁתַּדֵּל
בְּתוֹרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה
בִּישְׁרָאֵל בְּיַדָּאִי, וְכֵן הוּא! אָבָל
בְּאֻמוֹת הָעוֹלָם שְׂרָאִינוּ כְּזֶה, מָה
הַטַּעַם? אָמַר לוֹ: יְפֵה מָה
שְׂאֻמְרַת.

פְּתַח וְאָמַר, (במדבר כג) מָה אָקֵב לֹא
קִבְּה אֵל וּמָה אָזַעוּם לֹא זָעַם ה'.
בָּא רָאָה, כְּמוֹ שֵׁישׁ לְמַעְלָה יֵשׁ
לְמַטָּה. לְמַעְלָה יֵשׁ זְמִין וְיֵשׁ
שְׂמָאל - לְמַטָּה יִשְׂרָאֵל וְהַעַמִּים.
יִשְׂרָאֵל אַחוּזִים לִזְמִין בְּקֻדְשַׁת
הַמִּלְכָּה הַקְּדוּשָׁה. הַעַמִּים עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת לְשְׂמָאל, לְצַד
רוּחַ הַטְּמָאָה. וְכָלֵם לְמַטָּה מִכָּל

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי בְּנֵי אָדָם רַבִּים
הִם מַתְעוֹרְרִים בְּלִילָה בְּעוֹד שַׁעַן
הַמּוֹת שׁוֹלֵט? אֲלֵא וְדָאי אוֹתוֹ
עַץ הַחַיִּים עוֹשֶׂה אֶת זֶה. מָה
הַטַּעַם? מְשׁוּם שְׁכַתּוּב (תהלים יד)
לְרֵאוֹת הַיָּשׁ מִשְׁפִּיל דְּרֵשׁ אֶת
אֱלֹהִים. וְלֹא יֵהָא לִיה פְּתַחוּן
פֶּה לְאָדָם שְׂיִאמַר: אֲלֵמָלָא
שְׁלַטְתִּי בְּנַפְשִׁי בְּלִילָה, הִיִּיתִי מִשְׁתַּדֵּל
בְּתוֹרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה
בִּישְׁרָאֵל בְּיַדָּאִי, וְכֵן הוּא! אָבָל
בְּאֻמוֹת הָעוֹלָם שְׂרָאִינוּ כְּזֶה, מָה
הַטַּעַם? אָמַר לוֹ: יְפֵה מָה
שְׂאֻמְרַת.

דְּרָגוֹת הַשְּׂמַאל. וְכָל הַדְּרָגוֹת
אֲחוּזוֹת זֹו כְּזוֹ עַד שְׁתַּלְוִיּוֹת
מִהָרָשׁ. וְכִמּוֹ שֶׁהָרָשׁ נוֹסֵעַ,
בְּאוֹתוֹ הַגֶּגֶן נוֹסֵעַ הַגֶּב, שֶׁהוּא
תַּחְתּוֹן. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שֶׁאֲחִזוּ בוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה הַעֲמִים
עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, בְּאוֹתוֹ צַד
הַטְּמֵאָה שְׁלָהֶם כִּף מְנַהֲגִים.

בְּרַעַם הַשְּׂתַמֵּשׁ בְּכָל הַדְּרָגוֹת
הַתַּחְתּוֹנוֹת, וְהוּא הִיָּה רוֹאֶה
בַּתַּחְתּוֹן הַזֶּה, שֶׁהוּא הַגֶּב, שֶׁלֹּא
יִכּוֹל לְהַתְנַהֵג אֲלֵא בְּרָאשׁ. מִשּׁוּם
כִּף אָמַר מָה אָקֵב לֹא קִבֵּה אֵל,
(שֶׁהוּא הָרָאשׁ מִשּׁוּם) שְׁאוֹתוֹ הָרָאשׁ
הַעֲלוּן אֵינּוּ נִמְצָא בְּדִין בְּאוֹתָם
הַיָּמִים.

וְאִף עַל גֵּב שֶׁהָאֵל הִזָּה בְּאֶרְנוּ,
הַמְּלַכּוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו לּוֹקַחַת
שֵׁם כְּמוֹ הַכֵּל, וְהַטּוֹב וְהַחֹסֵד שֶׁל
הָעוֹלָם הַזֶּה, (בְּאֶרְנוּ בְּמִקּוֹם אַחֵר עֲלוּן,
וְהוּא טוֹב וְחֹסֵד שֶׁל הָעוֹלָם, הַמְּלַכּוֹת הַקְּדוּשָׁה
הַזֹּו לּוֹקַחַת שֵׁם כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה) וּמִשּׁוּם זֶה
נִקְרָאת אֵל, אֲלֵא שֶׁהוּא זֹוֹעֵם בְּכָל
יוֹם, שֶׁנִּמְצָא בוֹ דִּין.

וְכֹא רָאָה, אֵל שְׂדֵי בְּאֶרְנוּ שְׂבוּ
הַנָּאֵת הָעוֹלָם, וְהוּא אָמַר לְעוֹלָם
דֵּי שְׁהִרִי הָאֵל זֶה הוּא שְׂמִדְרוּג
עִמוֹ, וּמִשּׁוּם כִּף נִקְרָא אֵל שְׂדֵי,
אֵל שֶׁל שְׂדֵי. וְעַל זֶה מָה אָקֵב לֹא
קִבֵּה אֵל. מִשּׁוּם כִּף, כְּמוֹ
שֶׁמִּתְעוֹרֵר הָרָאשׁ - כִּף מִתְעוֹרֵר
הַתַּחְתּוֹן.

בְּכָה רַבִּי אֶלְעָזָר, פִּתַּח וְאָמַר,
(יִרְמִיָּה מו) קוּלָּה פְּנַחֵשׁ יִלְךְ וְגו'.
פְּעַת (כְּמוֹ זֶה) שִׁישְׁרָאֵל בְּגִלוּת, הִיא
וְדָאִי הוֹלְכַת פְּנַחֵשׁ. נַחֵשׁ, כִּשְׁהוּא
(בְּדִין) כּוֹפֵף רֹאשׁוֹ לְעֶפְרָי, עוֹלָה
הַגֶּב, שׁוֹלֵט וּמַכֵּה אֶת כָּל אוֹתָם
שֶׁנִּמְצָאִים לְפָנָיו. אִף כִּף פְּעַת
בְּגִלוּת - כְּגוֹן זֶה הָרָאשׁ כְּפּוֹף
לְעֶפְרָי, וְהַגֶּב שׁוֹלֵט. מִי עֲשֵׂה
שֶׁהַגֶּב יַעֲלֶה לְמַעְלָה, יִשְׁלַט

לְסַטְרָא דְרוּחַ מְסַאָבָא. וְכִלְהוּ לְתַתָּא מְכִלְהוּ
דְּרַגִּין דְשְׂמַאֲלָא. וְכִלְהוּ דְרַגִּין אֲחִידִין דָּא בְדָא,
(דף ק"ט ע"ב) עַד דְתַלְיִין מִן רִישָׁא. וְכַגּוּוֹנָא דְרִישָׁא
נְטִיל, בְּהִיוּא גּוּוֹנָא נְטִיל זַנְבָא, דְאִיהִי תַתָּאָה.
מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְאֲחִיד בֵּיהּ. וּבְגִין כִּף, עֲמִין
עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, בְּהִיוּא סַטְר מְסַאָבָא
דְלַהוֹן, הִכִּי אַתְדַּבְרוּ.

בְּרַעַם הָוּה אֲשַׁתְּמֵשׁ בְּכִלְהוּ כְתָרִין (נ"א דרנ"ז)
תַּתָּאִין. וְהוּא הָוּה חֲמִי בְּהִאי תַתָּאָה
דְאִיהוּ זַנְבָא, דְלֹא יִכִּיל לְאַתְדַּבְרָא אֲלֵא
כְרִישָׁא. בְּגִין כִּף אָמַר, מָה אָקֵב לֹא קִבֵּה אֵל,
(דְאִיהוּ רִישָׁא כְּגִין) דְהִהוּא רִישָׁא עֲלָאָה, לֹא אֲשַׁתְּכַח
בְּדִנָּא בְּאִינוּן יוֹמִין.

וְאִף עַל גֵּב דְהִאי אֵל אוֹקִימָנָא, הִאי מְלַכּוֹתָא
קְדִישָׁא נְטִיל שְׂמָא כְּגוּוֹנָא דְכִלָּא, וְהִאי
טַב וְחֹסֵד דְהִאי עֲלָמָא (ס"א אוֹקִימָנָא בְּאֵתֵר אַחֵרָא עֲלָאָה
וְהוּא טַב וְחֹסֵד דְעֲלָמָא הִאי מְלַכּוֹתָא קְדִישָׁא נְטִיל שְׂמָא כְּגוּוֹנָא דְעֲלָאָה)
וּבְגִין כִּף אֲקִרִי אֵל, אֲלֵא דְאִיהוּ זֹוֹעֵם בְּכָל
יוֹם, דְאֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ דִּינָא.

וְהָא חֲזִי, אֵל שְׂדֵי הָא אוֹקִימָנָא דְבֵיהּ סְפוּקָא
דְעֲלָמָא וְאִיהוּ אָמַר לְעוֹלָם דֵּי, דְהָא הִאי
אֵל הוּא דְאֲזַדְרוּג בְּהַדְיָה, וּבְגִין כִּף אֲקִרִי אֵל
שְׂדֵי, אֵל דְשְׂדֵי. וְעַל דָּא מָה אָקֵב לֹא קִבֵּה
אֵל. בְּגִין כִּף, כְּגוּוֹנָא דְאַתְעַר רִישָׁא, הִכִּי נְמִי
אַתְעַר תַּתָּאָה.

בְּכָה רַבִּי אֶלְעָזָר, פִּתַּח וְאָמַר (יִרְמִיָּה מו) קוּלָּה
פְּנַחֵשׁ יִלְךְ וְגו'. הַשְּׂתָא (כְּהִיא גּוּוֹנָא) דְיִשְׂרָאֵל
בְּגִלוּתָא, אִיהִי וְדָאִי אֲזַלָּא כְּנַחֵשׁ. חוּיָא כַּד
אִיהוּ (ר"א בְּדִינָא) כְּפִיף רִישָׁא לְעֶפְרָא, סְלִיק זַנְבָא,
שְׁלִיט וּמַחִי לְכָל אִינוּן דְאֲשַׁתְּכַחוּ קַמִּיהּ. אוּף
הִכִּי הַשְּׂתָא בְּגִלוּתָא, כְּהִאי גּוּוֹנָא, רִישָׁא כְּפִיף
לְעֶפְרָא, וְזַנְבָא שְׁלִיט. מֵאֵן עֲבִיד לְזַנְבָא
דִּיסְתַּלִּיק לְעִילָא וְשְׁלִיט וּמַחִי, רִישָׁא דְאַתְכַּפְּיָא לְתַתָּא. וְעַם כָּל דָּא, מֵאֵן

דִּיסְתַּלִּיק לְעִילָא וְשְׁלִיט וּמַחִי, רִישָׁא דְאַתְכַּפְּיָא לְתַתָּא. וְעַם כָּל דָּא, מֵאֵן

מְדַבֵּר לִיָּה לְזַנְבָּא, וּמֵאֵן נְטִיל לִיָּה לְמַטְלָנוּי.
הַאִי רִישָׁא. אַף עַל גַּב דְּאִיְהוּ כַּפִּיף לְעַפְרָא,
הוּא מְדַבֵּר לְמַטְלָנוּי, בְּגִין דָּא קוּלָּה בְּנַחֲשׁ
זַלְף.

זַיְכָּה? הָרֵאשׁ שְׁמַתְכּוֹפֵף לְמַטָּה.
וְעַם כָּל זֶה, מִי מְנַהֵג אֶת הַזְּנָב
וּמִי מְסִיעוֹ לְמַסְעֵיו? זֶה הָרֵאשׁ.
אַף עַל גַּב שֶׁהוּא כְּפוּף לְעַפְרָא,
הוּא מְנַהֵג אֶת מַסְעָיו. בְּגַלְל זֶה,
קוּלָּה בְּנַחֲשׁ זַלְף.

וְהַשְׁתָּא שָׂאָר עַמִּין דְּאִינוּן אַחִידִין בּוֹזְבָּא,
סְלִקִין לְעֵילָא, וְשִׁלְטִין וּמַחֲזִיין,
וְרִישָׁא כַּפִּיף לְעַפְרָא, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (עמוס ה)
נְפִלָה לֹא תוֹסִיף קוּם וּגּוֹ'. וְעַם כָּל דָּא, הַאִי
רִישָׁא מְדַבֵּר לְזַנְבָּא וְנָטִיר (ס"א וְנָטִיל) לִיָּה, כְּמָה
דְּאַתָּ אָמַר (שיר השירים א) שְׁמַנִּי נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים,
אֵלֶיךָ עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת,
דְּאִינוּן זַנְבָּא. אַתָּא רַבִּי יְהוּדָה וְנָשִׂיק יְדוּי,
אָמַר אֲלֵמָּלָא לֹא שְׂאִילְנָא מְלָה בְּעַלְמָא, אֲלֵא
דְּשְׂאִילְנָא דָּא וְרוּוּחָנָא לִיָּה, דִּי לִי. דְּהַשְׁתָּא
יְדַעְנָא עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת,
וְשׁוֹלְטָנוּתָא דְלַהוּן אֵיךְ מִתְדַבֵּר. זַפְּאָה
חוּלְקִיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּעַלְיָהּ כְּתִיב, (תהלים קלה)
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה וּגּוֹ'.
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה וּגּוֹ'.

וְעַבְשׁוּ, שָׂאָר הָעַמִּים שֶׁהֵם
אַחוּזִים בְּזַנְבָּא, עוֹלִים לְמַעְלָה,
וְשׁוֹלְטִים וּמְכִים, וְהָרֵאשׁ כְּפוּף
לְעַפְרָא, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (עמוס ה) נְפִלָה
לֹא תוֹסִיף קוּם וּגּוֹ'. וְעַם כָּל זֶה,
הָרֵאשׁ הַזֶּה מְנַהֵג אֶת הַזְּנָב
וְשׁוֹמֵר (ומסיע) אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
(שיר השירים א) שְׁמַנִּי נוֹטְרָה אֶת
הַכְּרָמִים. אֲלֵה עַמִּים עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, שֶׁהֵם הַזְּנָב. כֹּא
רַבִּי יְהוּדָה, וְנָשִׂיק יְדוּי וְאָמַר,
אֲלֵמָּלָא לֹא שְׂאִילְתִּי דְכַר בְּעוֹלָם,
אֲלֵא שְׂשְׂאִילְתִּי זֶה וְהַרְוּחָתִי אוֹתוֹ
- דִּי לִי, שְׂעַכְשׁוּ יְדַעְתִּי עַמִּים
עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת וְשִׁלְטָנוּם
אֵיךְ מְנַהֵג. אֲשֶׁרִי חִלַּקְסָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שְׂעַלְיָהּ כְּתוּב (תהלים קלה)
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה וּגּוֹ'.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֲלַעְזָר, מַהוּ לְסַגּוּלְתוֹ. אָמַר
לִיָּה, תַּלְתַּת אַבְהָן אֵלֶיךָ אַקְרוּן סַגּוּלָּה,
בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא, כְּפוּוּנָא דָּא כְּהַנִּים לוּיִים
וְיִשְׂרָאֵלִים, וְכֹלָא חַד. וְאֵלֶיךָ סַגּוּלְתוֹ שֶׁל
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וְסַגּוּלְתוֹ לְתַתָּא, וְדָא
הוּא דְכְּתִיב (שמות יט) וְהֵייתֶם לִי סַגּוּלָּה מִכָּל
הָעַמִּים.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֲלַעְזָר, מַה זֶה
לְסַגּוּלְתוֹ? אָמַר לוֹ, שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת
הַלְלוּ נִקְרְאוּ סַגּוּלָּה, בֵּין לְמַעְלָה
בֵּין לְמַטָּה, כְּמוֹ זֶה כְּהַנִּים לוּיִים
וְיִשְׂרָאֵלִים, וְהַכֹּל אַחַד. וְאֵלֵה
סַגּוּלְתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא
לְמַעְלָה וְסַגּוּלְתוֹ לְמַטָּה, וְזֶהוּ
שְׂכַתוּב (שמות יט) וְהֵייתֶם לִי סַגּוּלָּה
מִכָּל הָעַמִּים.

וְנִסְע אֶהֱל מוֹעֵד מַחְנֵה הַלוּיִים וּגּוֹ'. (במדבר ב)
לְבַתֵּר מַה פְּתִיב, וְנִסְע דְגַל מַחְנֵה אַפְרַיִם
לְצַבְּאוֹתֶם יְמָה. הֵינְנו שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בְּמַעְרֵב,
וְאִוְקְמוּהָ. פְּתִיב (בראשית מח) וַיְבָרְכֶם בְּיוֹם הַהוּא
לֵאמֹר בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וּגּוֹ'. וַיֵּשֶׁם אֶת
אַפְרַיִם וּגּוֹ'. בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְבָא.
מָאִי קָא מְשַׁמַּע לָן.
מָאִי קָא מְשַׁמַּע לָן.

וְנִסְע אֶהֱל מוֹעֵד מַחְנֵה הַלוּיִים
וּגּוֹ'. אַחַר כֵּךְ מַה פְּתוּב? [וְנִסְע]
דְּגַל מַחְנֵה אַפְרַיִם לְצַבְּאוֹתֶם יְמָה.
הֵינְנו שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בְּמַעְרֵב,
וּפְרָשׁוּהָ. כְּתוּב (בראשית מח) וַיְבָרְכֶם
בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יִבְרַךְ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וּגּוֹ', וַיֵּשֶׁם אֶת
אַפְרַיִם וּגּוֹ'. בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל,
יִשְׂרָאֵל סְבָא. מַה מְשַׁמַּעְנוּ?
אֲרָא בְּךָ יִתְבַּרַךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כְּתוּב,
אוֹ בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל. מַה זֶה יִבְרַךְ

אֲרָא בְּךָ יִתְבַּרַךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כְּתִיב, אוֹ בְּךָ יִבְרַךְ

ישראל, מהו יברך ישראל. אלא, ישראל קדישא לא יברך לעלמא, אלא בך, דאנת במערב. וכתוב (בראשית לה) אני אל שדי פרה ורבה. אוליפנא דחמא עמיה שכינתא, וכדין אמר בך יברך ישראל לאמר. בך יברך לעלמא. והואך חמא, והפתיב (בראשית מח) ועיני ישראל כבדו מזוקן וגו'. אלא שכל את ידיו כתיב. מאי שכל. אלא ימינא הוה זקיף, וסטי ליה שכינתא כלפי אפרים, וארח ריחא דשכינתא על רישיה, פדין אמר בך יברך ישראל. וחמא דאיהו למערב.

ישראל? אלא ישראל הקדוש לא יברך את העולם אלא בך, שאתה במערב, וכתוב (שם לה) אני אל שדי פרה ורבה. למדנו שראה עמו שכניה, ואז אמר בך יברך ישראל לאמר. בך יברך את העולם.

ואיך ראה? והרי כתוב (שם) ועיני ישראל כבדו מזוקן וגו'. אלא כתוב, שכל את ידיו. מה זה שכל? אלא הימין היה זקוף, והשכינה הסיטה כלפי אפרים, והרים ריח שכינה על ראשו, ואז אמר בך יברך ישראל, וראה שהוא במערב.

ודאי שכינה במערב, והרי בארנו, פדי שיהיה בין צפון לדרום, ולהתחבר בגוף ולהיות בזווג אחד. וצפון מקבל אותה תחת הראש, והדרום מחבק אותה. זהו שכתוב (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. והרי בארנו ודאי, (שם א) מטתו שלשלמה, בין צפון לדרום, ולהתחבר בגוף, ואז כלל אחד להתברך העולם. למדנו, כל האומר תהלה לדוד שלש פעמים בכל יום, מבטח לו שהוא בן העולם הבא. והרי בארנו, פדי לזוג את התהלה הזו, ושפמציא בכל יום בין צפון לדרום.

בא אדם בבקר - מקבל עליו על מלכות שמים (כמו שנבאר, מסדר שבח) באותן תשפחות שאומר תהלה לדוד, וכל ההלליה, שהם סדור של עשר תשפחות של עשרה כתרים קדושים של השם הקדוש, ומשום זה עשרה הם ההלליה. אחר כך סים בעשר תשפחות, שהן: (תהלים ק) ההלליה הללו אל בקדשו וגו', ההללוהו וגו'. מי אלה עשרה ההלליה, והרי חמשה הם? אלא מתחיל שבח בהלליה, ומסיים בהלליה.

ודאי שכינתא במערב, והא אוקימנא בגין דלהוי בין צפון לדרום, ולא תחברא בגופא, ולמהוי בזווגא חד. וצפון מקבלא לה תחות רישא, ודרום מחבקא לה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. והא אוקימנא ודאי, מטתו שלשלמה בין צפון לדרום, ולא תחברא בגופא, וכדין פללא חד לאתברכא עלמא. תנו, כל האומר תהלה לדוד תלת פעמים בכל יומא, מובטח לו שהוא בן העולם הבא, (דף ק"כ ע"א) והא אוקימנא בגין לזווגא לה להאי תהלה, ולא שתפחא בכל יומא בין צפון לדרום.

אתי בר נש בצפרא, מקבל עליה עול מלכות שמים (כמה דאתמר מסדר שבחא) באינון תשפחין דקאמר (שם) תהלה לדוד, וכלהו ההלליה דאינון סדורא דעשרה תשפחין, דעשרה כתרין קדישין דשמא קדישא. ובגין כך עשרה אינון ההלליה. לבתר סיים בעשרה תשפחין, דאינון (תהלים ק) ההלליה הללו אל בקדשו וגו'. ההללוהו וגו'. מאן אינון עשרה ההלליה, והא חמשה אינון. אלא שרי שבחא בהלליה, וסיים בהלליה.

לְבַתָּר עֲלוּיָא דְסִדּוּר שְׁבַחָא, בְּאֵז יִשִּׁיר מִשָּׁה,
 דְּאִית בֵּיה כְּלָא. וּבְדָא מְקַבֵּל עֲלֵיה עוֹל
 מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא. לְבַתָּר אֲשֵׁרִי לֵה בְּחֶסֶד,
 בְּסִיּוּמָא דְצְלוּתָא, לְאַתְקִדְשָׁא בֵּיה. לְבַתָּר
 בְּצְלוּתָא דְמִנְחָה דְגִבּוּרָה תְּלִיָא, וְדִינָא שְׂאֲרֵי.
 אֲשַׁתְּכַח בְּכָל דְּרוּמָא (ס"א יומא) דָּא מְטָה
 דְּאַתְהֵיבַת בֵּין צְפוּן לְדְרוּם. לְאַתְחַבְרָא בְּזוּוּגָא
 דָּא בְּגוּפָא כְּדָקָא יֵאוּת. וּמֵאֵן דְּמִסְדֵּר וּמְחַבֵּר
 לֵה בְּכָל יוּמָא כְּהֵאֵי גְוּוּנָא, וְדָאֵי הוּא בֶן הָעוֹלָם
 הַבָּא.

דְּאַחַר הָעֲלוּיָא שֶׁל סִדּוּר הַשְּׁבַח
 בְּאֵז יִשִּׁיר מִשָּׁה, שֵׁישׁ בּוֹ הַכֹּל,
 וּבְזֶה מְקַבֵּל עָלָיו עַל מְלֻכוֹת
 הַקְּדוּשָׁה. אַחַר כֵּן מְשַׁרָה אוֹתָהּ
 בְּחֶסֶד בְּסוּף הַתְּפִלָּה, לְהַתְקַדֵּשׁ
 בּוֹ. אַחַר כֵּן בְּתַפְלַת מִנְחָה,
 שֶׁהַגִּבּוּרָה תְּלִיָּה וְהַדִּין שׁוֹרָה.
 נִמְצָא בְּכָל הַדְּרוֹם (הַיָּמִים) הַמְטָה
 הַזֶּה שְׁנֵתוּנָה בֵּין צְפוּן לְדְרוּם,
 לְהַתְחַבֵּר בְּזוּוּג זֶה בְּגוּף קְדָאֵי.
 וּמֵי שְׂמִסְדֵּר וּמְחַבֵּר אוֹתָהּ בְּכָל
 יוֹם כֵּן, וְדָאֵי הוּא בֶן הָעוֹלָם
 הַבָּא.

בְּגוּן כַּף הָאֵי דְגָל מִחְנֵה אֲפְרִים יָמָה, וְאִיהוּ
 בֵּין צְפוּן לְדְרוּם. דְּרוּם רְאוּבֵן מִן סַטְרָא
 חַד, דְּכַתִּיב דְּגָל מִחְנֵה רְאוּבֵן תִּימְנָה. צְפוּן דִּן
 מְסַטְרָא אַחְרָא, דְּכַתִּיב דְּגָל מִחְנֵה דִּן צְפוּנָה.
 אֲפְרִים, בֵּין דָּא לְדָא. אֲשַׁתְּכַח מְעַרְב דְּאִיהוּ
 אֲפְרִים, בֵּין צְפוּן לְדְרוּם, פְּלָא כְּגוּוּנָא
 דְּלַעֲיִלָּא.

מִשׁוּם כֵּן דְּגָל שֶׁל מִחְנֵה אֲפְרִים
 יָמָה, וְהוּא בֵּין צְפוּן לְדְרוּם. דְּרוּם
 רְאוּבֵן מִצַּד אַחַד, שְׁכַתוּב דְּגָל
 מִחְנֵה רְאוּבֵן תִּימְנָה. צְפוּן דִּן
 מִצַּד אַחַר, שְׁכַתוּב דְּגָל מִחְנֵה דִּן
 צְפוּנָה. אֲפְרִים בֵּין זֶה לְזֶה. נִמְצָא
 מְעַרְב, שֶׁהוּא אֲפְרִים, בֵּין צְפוּן
 לְדְרוּם, הַכֹּל כְּמוֹ לְמַעְלָה.

רְזָא לִיתְבֵי דְרוּמָא אַחוּנָא. וְהָכֵי שְׁדֵר לֹן
 אַחוּנָא, מְסַטְרָא דְבוּצִינִין (ס"א מְסַדֵּר בּוּצִינִין)
 בְּרִזִין קְטִירִין, דְּבַעֲיָתוּ לִיחְדָּא יַחוּדָא
 בְּטוּפְסָרָא דְקַטְרָא עֲלָאָה, קַבִּילוּ עֲלֵיכּוּ עוֹל
 מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא בְּכָל יוּמָא בְּקַדְמִיתָא, וּבְדָא
 תַעֲלוּן (ס"א בְּקַשׁוּרָא) בְּקַסוּרָא (ס"א בְּקַסְפָּרָא) קְדִישָׁא
 דְּדְרוּם, וְאַסְחֵרוּ סַטְרֵי עֲלֵמָא, עַד דְּמַתְקַשְׁרֵן
 בְּקַטְרָא חֲדָא, וּבְדְרוּם תְּקִיפוּ (ס"א תְּקִיעוּ) דּוּכְתָא,
 וְתַמֵּן תְּשִׁרוּן.

סוּד לְיוֹשְׁבֵי הַדְּרוֹם אַחִינוּ. וְכַף
 שֶׁלַח לָהֶם: אַחִינוּ, מִצַּד הַמְּנוֹרוֹת
 (מְסַדֵּרִים מְנוֹרוֹת) בְּסוּדוֹת קְשׁוּרִים,
 שְׂרַצִּיתְכֶם לִיחַד יַחוּד יַחוּד בְּטַפְסֵי שֶׁל
 קְשֵׁר עֲלִיּוֹן, קַבִּילוּ עֲלֵיכֶם עַל
 מְלֻכוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם
 בְּהַתְּחִלָּה, וּבְזֶה תַעֲלוּ (בְּקַשֵּׁר)
 בְּהַעֲלֵם (בְּהִיבֵל) קְדוּשַׁי שֶׁל הַדְּרוּם,
 וְסוּבְבוּ צְדָדֵי הָעוֹלָם עַד
 שֶׁיִּתְקַשְׁרוּ בְּקַשֵּׁר אַחַד, וּבְדְרוּם
 (הַתְּחִיבֵן) (תְּקַבְעוּ) מְקוּם, וְשֵׁם תְּהִיּוּ.
 רַבִּי אֶלְעָזָר שָׂאל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן
 אַבִּי. אָמַר לוֹ, סִימֵן לְזוּוּג הַיַּחֲדוּד
 מִנֵּין? אָמַר לוֹ, בְּנִי, אַף עַל גַּב
 שְׂבָאֲרָנוּ דְּבָרִים לְכָל צַד וְצַד,
 וְהַתְּפִירוּ פֶּאֶן דְּבַר וְכֵאֵן דְּבַר -
 סִימֵן זֶה נִקַּט בִּידְךָ, וְכַף זֶה, כְּמוֹ
 סָבִיב הַמְּזַבְּחָה. שְׁלַמְדֵּנוּ, וּבָא לוֹ
 לְקַרְן דְּרוּמִית מְזַרְחִית, מְזַרְחִית
 צְפוּנִית, צְפוּנִית מְעַרְבִית,
 מְעַרְבִית דְּרוּמִית. אָמַר לוֹ, וְהִרִי

מְזַרְחִית, מְזַרְחִית צְפוּנִית, צְפוּנִית מְעַרְבִית, מְעַרְבִית דְּרוּמִית. אָמַר לִיה

והא לא יכיל עד דמקבל עליה בר נש עול מלכותא קדישא בקדמיתא, ויהיב עליה עול דא, ואת אמרת דיייתי לדרום בקדמיתא.

אמר ליה, פלא הא אמינא לך, דהא ובא לו לקרון, אמינא בקדמיתא, והא ידעתא רזא דקרון, ודא הוא עול מלכותא קדישא. לבתר דרומית מזרחית, דתמן הוא אילנא דחיי. ודא לאזדווגא ליה במזרח דאיהו אבא עלאה. דהא בן מסטרא דאבא קא אתי. ובגין כך, מדרום למזרח, דתיקפא דדרום במזרח הוא, ובעי לאתקשרא כחדא, דרום במזרח.

והמזרח דאתקשר בצפון, (במח דאת אמר (תהלים י"ז) וצפונה תמלא בטנם) בגין דהאי אשלים ומלי נחלין ומבויעין, ועל דא מזרחית צפונית, אלין אבא ואמא דלא מתפרשן לעלמין, והא אוקימנא. ומה דאתמר צפונית, דאיהו טמירא עלאה, ומסטור דילה נפיק צפון, ודינין מסטרא דילה מתערין, אף על גב דהיא רחמי וחידי. והא אוקימנא. וכד איהי נפקת, צפון נפקת ביה, דאיהו אתקליל ואתקשר בדרום.

לבתר צפונית מערבית, דהא מסטרא דאבא נפיק בן, ומסטרא דאמא נפיקת בת. ובגין כך צפונית מערבית, ודא הוא קרון דקדמיתא, דהשתא אתקשר בצפון סתם. לבתר בעי לקשרא לה בדרום, דתמן הוא קשורא דכלא, וגופא ביה אשתכח, ועל דא מערבית דרומית.

אשתכח האי קרון תלת זמנין, חד לקבלא ליה בר נש בקדמיתא, ולבתר הכי לקשרא לה בתרי דיועי, לאתחברא בגופא, ולמהוי כלא חד. ודא הוא סדורא דיחודא שלים. וכל סטר וסטר בהוא קשורא דאתחזי ליה, ולא יחליף סטרא בסטרא אחרא דלא

לא יכול עד שמקבל עליו אדם על מלכות הקדושה בתחלה ונותן עליו על זה, ואתה אמרת שצבא לדרום בתחלה!?

אמר לו, הכל אמרתי לך, שהרי ובא לו לקרון, אמרתי בהתחלה, והרי ידעת סוד הקרון, וזהו על מלכות הקדושה. אחר כך דרומית מזרחית, ששם הוא עץ החיים, וזה לזוג אותו במזרח, שהוא האב העליון, שהרי הבן מצד אבא הוא בא. ולכן מדרום למזרח, שפח הדרום הוא במזרח, וצריך להתקשר כחד, דרום במזרח.

והמזרח שמתקשר בצפון, (כמו שנאמר (תהלים יז) וצפונה תמלא בטנם) משום שזה משלים וממלא נחלים ומעינות, ועל זה מזרחית צפונית, אלו אבא ואמא שלא נפרדים לעולם, והרי בארנו. ומה שנאמר צפונית, שהוא סתר עליון, ומצדה יוצא צפון, ומצדה מתעוררים הדינים, אף על גב שהיא רחמים ושמחה. והרי בארנו. וכשהיא יוצאת - צפון יוצא עמה, שהוא נכלל ונקשר בדרום.

אחר כך צפונית מערבית, שהרי מצד האבא יוצא בן, ומצד האמא יוצאת בת, ומשום כך צפונית מערבית, וזהו קרון של התחלה, שפכת נקשרת בצפון סתם. אחר כך צריך לקשרה בדרום, ששם הוא קשר הכל, והגוף בה נמצא, ועל כך מערבית דרומית.

נמצאת קרון זו שלש פעמים: אחת לקבל אותה אדם בתחלה, אחר כך לקשרה בשתי זרועות, להתחבר בגוף ולהיות הכל אחד. וזהו סודו של היחוד השלם. וכל צד וצד באותו קשר שראוי לו, ולא יחליף צד בצד אחר שלא ראוי לו, כדי שלא יענש. מי

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה דידו, ה' בדר נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עֲלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עֲלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עֲלֵיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

Do you want to be
a millionaire?

Learning one hour of Zohar on Shabbos is worth
 a hundred million years of Torah

To receive, for free, the seforim Erkah Shel Sha'ah,
 Gedolei Yisroel V'haZohar,
 Tikun HaZohar Hayomi, and more

Fax 02-9951300